

Zbiór Orzeczeń

WYROK SĄDU DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ UNII EUROPEJSKIEJ
(w pełnym składzie)
z dnia 11 grudnia 2013 r.

Sprawa F-130/11

Marco Verile i Anduela Gjergji
przeciwko
Komisji Europejskiej

Służba publiczna — Urzędnicy — Emerytury i renty — Przeniesienie uprawnień emerytalnych nabytych w krajowym systemie emerytalnym — Rozporządzenie w sprawie dostosowania stawki składki na system emerytalno-rentowy Unii — Dostosowanie wartości aktuarialnych — Konieczność wydania ogólnych przepisów wykonawczych — Zastosowanie *ratione temporis* nowych ogólnych przepisów wykonawczych — Wycofanie propozycji dotyczącej liczby dodatkowych lat służby uprawniających do emerytury — Zgodność z prawem — Przesłanki

Przedmiot: Skarga wniesiona na podstawie art. 270 TFUE, znajdującego zastosowanie do traktatu EWEA na mocy jego art. 106a, w której M. Verile i A. Gjergji żądają w szczególności stwierdzenia nieważności decyzji odpowiednio z dnia 20, 19 maja 2011 r., w których Komisja Europejska wycofała pierwotną propozycję ustalającą na ich wniosek liczbę dodatkowych lat służby uprawniających do emerytury podlegających zaliczeniu w systemie emerytalno-rentowym Unii i poinformowała każde z nich o nowej liczbie dodatkowych lat wynikającej z przeniesienia uprawnień emerytalnych, które nabyli oni w krajowych systemach emerytalnych przed podjęciem służby w Komisji.

Orzeczenie: Stwierdza się nieważność decyzji Komisji Europejskiej z dnia 20 maja 2011 r. i z dnia 19 maja 2011 r. skierowanych odpowiednio do M. Verilego i A. Gjergji. Komisja Europejska pokrywa własne koszty postępowania oraz zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez M. Verilego i A. Gjergji.

Streszczenie

1. Skargi urzędników — Akt niekorzystny — Pojęcie — Propozycja przeniesienia do systemu Unii uprawnień emerytalnych nabytych w krajowym systemie emerytalnym przed podjęciem służby w Unii — Włączenie (regulamin pracowniczy, art. 90, 91, załącznik VIII, art. 11 ust. 2)

2. Urzędnicy — Emerytury i renty — Uprawnienia emerytalne nabyte przed podjęciem służby w Unii — Przeniesienie do systemu Unii — Zasady — Ustalenie wartości kapitałowej uprawnień emerytalnych nabytych w systemie krajowym — Kompetencje organów krajowych — Obliczenie liczby dodatkowych lat służby uprawniających do emerytury podlegających zaliczeniu w systemie emerytalnym Unii — Kompetencje instytucji (regulamin pracowniczy, załącznik VIII, art. 11 ust. 2)

3. Akty instytucji — Stosowanie w czasie — Współczynniki przeliczeniowe do celów obliczania dodatkowych lat służby uprawniających do emerytury — Zastosowanie nowych współczynników przeliczeniowych w dacie przyjęcia propozycji dotyczącej liczby dodatkowych lat służby uprawniających do emerytury

1. Propozycja dotycząca liczby dodatkowych lat służby uprawniających do emerytury jest aktem wywołującym niekorzystne skutki dla urzędnika, który złożył wniosek o przeniesienie swoich uprawnień emerytalnych. Taka propozycja jest aktem jednostronnym, dającym się wyodrębnić w ramach proceduralnych, w których zostaje przyjęty, wydanym w ramach kompetencji o ograniczonym zakresie uznania, przysługującej *ex lege* instytucji, ponieważ wynika bezpośrednio z prawa indywidualnego, które art. 11 ust. 2 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego wyraźnie przyznaje urzędnikom i pracownikom przy podjęciu przez nich służby w Unii.

(zob. pkt 40, 41, 55)

Odesłanie:

Sąd do spraw Służby Publicznej: sprawa F-122/10 Cocchi i Falcione przeciwko Komisji, 11 grudnia 2012 r., odwołanie w toku przed Sądem Unii Europejskiej, sprawa T-103/13 P, pkt 37–39

2. Artykuł 11 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego wprowadza jasne rozróżnienie między transferem „out” w ust. 1 a transferem „in” w ust. 2.

Ekwiwalent aktuarialny, o którym mowa w art. 11 ust. 1 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego, oraz uaktualniona wartość kapitałowa, o której mowa w art. 11 ust. 2, są odrębnymi pojęciami prawnymi, należącymi do dwóch różnych niezależnych od siebie systemów.

Ekwiwalent aktuarialny jest bowiem w przepisach regulaminu pracowniczego autonomicznym pojęciem, właściwym systemowi emerytalno-rentowemu Unii. Zdefiniowany jest w art. 8 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego.

Uaktualniona wartość kapitałowa nie jest zdefiniowana w regulaminie pracowniczym, który nie wskazuje też metody jej obliczania, a to ze względu na fakt, że jej obliczenie i zasady sprawowania kontroli nad tym obliczeniem należą do wyłącznej kompetencji odpowiednich instytucji krajowych lub międzynarodowych.

Jeśli chodzi o obliczenie przez właściwe instytucje krajowe lub międzynarodowe uaktualnionej wartości kapitałowej do celów transferu „in”, jest ona ustalana na podstawie mającego zastosowanie prawa krajowego zgodnie z metodami określonymi zgodnie z tym prawem, lub w przypadku organizacji międzynarodowej, zgodnie z jej własnymi regułami, a nie na podstawie art. 8 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego i według stopy oprocentowania ustalonej w tym przepisie.

Co do obliczania liczby dodatkowych lat służby uprawniających do emerytury podlegających zaliczeniu w systemie emerytalnym Unii, co stanowi odrębne obliczenie od obliczenia uaktualnionej wartości kapitałowej, należy stwierdzić, że ani art. 11 ust. 2 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego dotyczący transferów „in”, ani żaden inny przepis regulaminu pracowniczego nie przewiduje wyraźnie obowiązku zastosowania do obliczania liczby dodatkowych lat służby uprawniających do emerytury w systemie emerytalnym Unii stopy oprocentowania, o której mowa w art. 8 tego załącznika.

W ramach wykonania art. 11 ust. 2 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego, a w szczególności do celów aktualizacji współczynników przeliczeniowych dla transferu „in” w świetle nowej stawki 3,1% określonej w art. 8 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego, w następstwie wejścia w życie rozporządzenia nr 1324/2008 w sprawie dostosowania stawki składki na system emerytalno-rentowy dla urzędników i innych pracowników Wspólnot Europejskich od dnia 1 lipca 2008 r., instytucja

powinna, zgodnie z art. 11 ust. 2 odsyłającym do ogólnych przepisów wykonawczych w celu swego wdrożenia, a także zgodnie z zasadą pewności prawa, zmienić istniejące ogólne przepisy wykonawcze i opracować nową tabelę wartości aktuarialnych.

(zob. pkt 77, 79–81, 88, 90)

Odesłanie:

Trybunał: sprawa C-166/12 Časta, 5 grudnia 2013 r., pkt 24

Sąd Pierwszej Instancji: sprawy połączone T-90/07 P i T-99/07 P Belgia i Komisja przeciwko Genette, 18 grudnia 2008 r., pkt 56, 57 i przytoczone tam orzecznictwo

3. Zgodnie z powszechnie przyjętą zasadą nowa norma znajduje natychmiast zastosowanie, o ile nie obowiązuje wyjątek, do mających powstać sytuacji, a także do przyszłych skutków sytuacji, które już powstały – lecz nie ukonstytuowały się w pełni – pod rządami dawnej normy.

W przypadku przeniesienia uprawnień emerytalnych, po to, by sytuacja urzędnika lub pracownika, który złożył wniosek o przeniesienie uprawnień „in”, była w pełni ukonstytuowana pod rządami wartości aktuarialnych załączonych do ogólnych przepisów wykonawczych do art. 11, 12 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego przyjętych przez Komisję w 2004 r., należy wykazać, że najpóźniej z końcem dnia poprzedzającego dzień wejścia w życie nowych współczynników przeliczeniowych określonych ogólnych przepisów wykonawczych przyjętych przez Komisję w 2011 r., czyli dnia 31 marca 2011 r., zainteresowany przyjął propozycję dotyczącą liczby dodatkowych lat przedstawioną mu na mocy ogólnych przepisów wykonawczych z 2004 r.

Stosowanie współczynników przeliczeniowych określonych w załączniku 1 do ogólnych przepisów wykonawczych z 2011 r. przed wejściem w życie tych ogólnych przepisów wykonawczych w dniu 1 kwietnia 2011 r. do urzędników lub pracowników, którzy przyjęli propozycję dotyczącą liczby dodatkowych lat przed dniem 1 kwietnia 2011 r. z konieczności naruszyło uzasadnione oczekiwania tych urzędników lub pracowników.

(zob. pkt 94, 99, 101, 107)

Odesłanie:

Sąd do spraw Służby Publicznej: sprawa F-31/10 Guittet przeciwko Komisji, 13 czerwca 2012 r., pkt 47, 66 i przytoczone tam orzecznictwo